

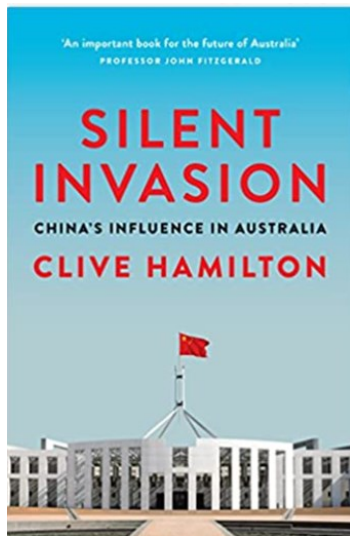
Tiến trình bành trướng của Trung Cộng hiện nay

Kế hoạch bành trướng của Trung Cộng qua hai chính sách **Sáng kiến Một Vành đai - Một Con đường - One Belt-One Road Initiative** và **Kế hoạch Ngàn nhân tài - The Thousand Talents Plan** ngày càng tác động mạnh mẽ trên khắp thế giới. Nguy cơ thống trị thế giới của TC không còn là một nguy cơ nữa, nhưng nay đã là một tiến trình đang xảy ra cho thế giới Tây phương. Hoa Kỳ và các quốc gia Tây Âu cần phải ngăn chặn kịp thời ngay từ lúc này.

Xin giới thiệu một quyển sách do Clive Hamilton, Úc viết về “sự xâm nhập” của TC vào nước Úc dưới đây:

***

Cuộc xâm lăng thầm lặng: Ảnh hưởng của Trung Cộng ở Úc - Silent Invasion: China's Influence in Australia là cuốn sách xuất bản năm 2018 của **Clive Hamilton** viết về ảnh hưởng ngày càng tăng của Đảng Cộng sản Trung Hoa trong chính trị và xã hội dân sự Úc. Cuốn sách mô tả chi tiết nỗ lực có hệ thống của chính phủ TC nhằm mở rộng mạng lưới gián điệp và ảnh hưởng của họ ở Úc. Tác giả cáo buộc một cách xác đáng rằng điều này đang gây ra “sự xói mòn chủ quyền của Úc”.

Học giả được kính trọng Clive Hamilton đã nhận ra điều gì đó lớn lao đang xảy ra khi, vào năm 2016, có tin tức tiết lộ rằng các doanh nhân TC giàu có có liên quan với Đảng Cộng sản Trung Hoa đã trở thành những nhà tài trợ lớn nhất cho cả hai đảng chính trị lớn của Úc. Hamilton bắt đầu điều tra ảnh hưởng của chính phủ TC tại Úc. Những gì ông khám phá đã khiến ông bị sốc.

Từ chính trị đến văn hóa, bắt động sản đến nông nghiệp, trường đại học đến công đoàn, và thậm chí ở trường tiểu học, ông đã phát hiện ra bằng chứng thuyết phục về sự xâm nhập của TC vào Úc. Không quá lời khi nói TC và nền dân chủ Úc đang trên đà va chạm, với việc TC quyết tâm giành chiến thắng, trong khi Úc lại nhìn theo hướng khác.

Được nghiên cứu kỹ lưỡng và lập luận mạnh mẽ, SILENT INVASION là một cuộc kiểm tra nghiêm chỉnh về các mối đe dọa ngày càng gia tăng đối với các quyền tự do dân chủ mà người Úc đã coi là điều hiển nhiên từ lâu. Đúng vậy, **TC đóng vai trò quan trọng đối với sự thịnh vượng kinh tế của Australia**; nhưng Hamilton hỏi: **“Chủ quyền của một quốc gia có giá trị bao nhiêu?”** - How much is sovereignty as a nation worth?”

GS John Fitzgerald, tác giả của *Lời Nói dối lớn màu trắng: Người Úc gốc Hoa ở Úc da trắng - Big White Lie: Chinese Australians in White Australia có nhận định như sau:*”Bất cứ ai muốn hiểu cách TC lôi kéo các quốc gia khác vào phạm vi ảnh hưởng của mình nên bắt đầu với *Cuộc xâm lăng thầm lặng*. Đây là một cuốn sách quan trọng cho tương lai của nước Úc. Nhưng sự giằng co của các mạng lưới ảnh hưởng của TC ở Úc và mạng lưới hoạt động ảnh hưởng toàn cầu của nó bắt đầu sáng tỏ.”

***

Tóm tắt và nhận định nội dung “Cuộc xâm lăng thầm lặng”

Các chương trong cuốn sách mô tả chi tiết những phương tiện mà Hamilton tin rằng TC đang sử dụng. *Chúng bao gồm cộng đồng người Trung Hoa ở nước ngoài, “tiền đen tối – dark money” để mua ảnh hưởng, thành lập cái gọi là các viện của TC, tận dụng thương mại và đầu tư, khai thác các liên kết đại học, kiểm soát sinh viên TC ở Úc và đặc biệt là gián điệp cũ và mới.* Ông nêu tên, liệt kê nhiều cá nhân và tổ chức Úc mà ông tin rằng đã là đồng lõa, cho dù là “người ngay thật - innocents” hay “người phục tùng - appeasers” dưới bất cứ danh nghĩa nào.

Ông tuyên bố rằng các cơ quan của Úc đã đặt nền kinh tế lên trên mọi thứ và chúng ta cần phải có lập trường rất khác, chấp nhận một số chi phí để bảo vệ tự do của chúng ta khỏi sự xâm nhập của TC.

Nhưng Hamilton đã trình bày sai cách tiếp cận thay thế mà anh ta rất phủ nhận. Cách tiếp cận đó có vẻ sẽ khuyến khích TC xây dựng các cải cách dựa trên thị trường và chương trình nghị sự “mở cửa” kể từ năm 1978. Điều này sẽ tiếp tục tăng trưởng kinh tế của TC và xóa đói giảm nghèo, nâng cao vận mệnh kinh tế của Úc và xây dựng nhiều lợi ích chung hơn, bao gồm cả sự ổn định và an ninh toàn cầu. Nó cũng sẽ thúc đẩy các quyền tự do gia tăng ở TC. Nhưng những tiên đoán trên đã đi ngược lại với ước vọng của Tây phương.

Sự thật là sự mở cửa của TC không chỉ dẫn đến việc giảm nghèo một cách bất thường, mà còn dẫn đến sự thay đổi mạnh mẽ về lợi ích của chính họ. Từ sự ủng hộ của Mao Chủ tịch đối với các nhà cách mạng trên toàn cầu, giờ đây chúng ta có một TC ủng hộ các khuôn khổ quản trị quốc tế từ Tổ chức Thương mại Thế giới đến Liên hiệp quốc. Tính trực lợi của TC hiện đã nằm trong một trật tự quốc tế ổn định nhằm bảo vệ thương mại và các khoản đầu tư quốc tế của họ.

Sự thay đổi này đã dẫn đến nhiều lợi ích được chia sẻ hơn với Úc và phương Tây nói chung. Đó là “win-win” đáng được công nhận (“win-win” là một thuật ngữ mà Hamilton bác bỏ là “khẩu hiệu yêu thích của đảng - a favourite party slogan”).

Năm 2016, cựu chủ tịch Ngân hàng Thế giới và nhà đàm phán thương mại Hoa Kỳ **Robert Zoellick** đã trình bày một quan điểm cân bằng hơn nhiều so với Hamilton’s. Ông nhận ra rằng ưu tiên số một của ông Tập là duy trì độc quyền quyền lực của Đảng Cộng sản Trung Hoa. Nhưng Zoellick cũng bị thuyết phục rằng các nhà lãnh đạo có trình độ

của TC nhận ra sự cần thiết phải thay đổi mô hình tăng trưởng của đất nước và tiếp tục cải cách kinh tế để giải quyết “bẫy thu nhập trung bình - middle income trap”.

Ông nói, **chính sách quốc phòng/an ninh chiến lược của Hoa Kỳ không phải để làm chậm sự phát triển quyền lực của TC, mà là để định hình các tính toán của TC về lợi ích của mình khi nước này mở rộng ảnh hưởng.**

Zoelleck sau đó đã đưa ra một nhận xét phù hợp với cuốn sách của Hamilton:

Ngày càng khó để những người (ở Mỹ và Trung Hoa) hiểu rõ về nhau có thể giải thích rõ ràng với người dân trong nước rằng bên kia không nhất thiết phải nuôi dưỡng ý đồ chiến lược ‘xấu xa’. Ông tiếp tục nói rằng chúng ta cần **“để xuất các chương trình nghị sự tích cực với TC, ngay cả khi vẫn rõ ràng và chắc chắn về các hành động của TC đe dọa sự ổn định an ninh thế giới”.**

Cách tiếp cận này không gây tranh cãi về nhiều điểm mà Hamilton đưa ra. Các khía cạnh trong cách nhìn của TC về thế giới là không lành tính (benign) và dưới thời ông Tập, có nguy cơ xung đột với lợi ích và giá trị của Tây phương. Không phải chủ nghĩa xã hội của TC đã thành công trong việc nâng cao hàng trăm triệu người trên mức nghèo khổ, mà là sự mở cửa sang nền kinh tế thị trường.

Như Hamilton lập luận, ông Tập đang viết lại lịch sử về những vấn đề như sự đóng góp của Mao trong chiến tranh thế giới thứ hai và bỏ sót lịch sử những sự kiện như Đại nhảy vọt gây ra nạn đói khủng khiếp và thảm kịch Thiên An Môn năm 1989.

Hamilton cũng đúng khi nói rằng Úc cần phải thắt chặt luật quyền góp chính trị của mình.

Một trong những khía cạnh tích cực nhất của cải cách mở cửa trong những thập kỷ gần đây là tạo cơ hội cho các học giả và sinh viên TC ra ngoài Trung Hoa để học thêm và cho các học giả phương Tây đến thăm các trường đại học ở TC để giảng dạy và tham gia các diễn đàn học thuật nằm trong Kế hoạch Ngàn Nhân tài của TC.

Các trường quản lý công của TC mới chỉ tồn tại từ cuối những năm 1990, nhưng hầu hết các giáo sư tham gia đều có bằng tiến sĩ từ các trường đại học Hoa Kỳ. Đổi lại, một phần lớn sinh viên Tiến sĩ của họ đã có thể đến thăm các trường đại học ở nước ngoài như một phần của quá trình nghiên cứu của họ.

Nhưng Hamilton đã sai khi cho rằng những hoạt động thúc đẩy tiếp tục gắn kết và tăng cường quan hệ kinh tế đang làm suy yếu an ninh của Úc và từ bỏ các giá trị dân chủ và nhân quyền của chúng ta.

Thật vậy, những người tranh luận từ góc độ kinh tế đang cố gắng khuyến khích ông Tập mở rộng các cải cách kinh tế trong nhiều thập kỷ qua, như ông tuyên bố đó là ý định của mình (bao gồm cả trong Đại hội Đảng lần thứ 19 năm ngoái). Ví dụ, điều này cần bao gồm tính minh bạch cao hơn và trách nhiệm giải nhiệm vững chắc hơn của các doanh

nghiệp nhà nước và sáng kiến Một vành đai, một con đường dựa trên phân tích chi phí-lợi ích hợp lý và minh bạch.

Trên thực tế, ông Tập phải đối mặt với tình thế khó xử. Tăng trưởng kinh tế của TC đã đạt được thông qua cải cách dựa trên thị trường và phân cấp. Tăng cường kiểm soát của Đảng Cộng sản có nguy cơ đảo ngược những diễn biến này. Theo thời gian, nó cũng có thể hạn chế tăng trưởng kinh tế và làm đảo lộn kỳ vọng của cộng đồng.

Cho đến nay, giới lãnh đạo TC đã quản lý một sự chuyển đổi phi thường, không chỉ tăng thu nhập thực tế của người dân mà còn cả phúc lợi tổng thể của họ, bao gồm quyền tự do đi lại và giao tiếp chưa từng có trong thời đại Mao. Đối với hầu hết các phần, nó đã diễn ra một cách hòa bình.

Giai đoạn tiếp theo sẽ đòi hỏi sự khéo léo hơn nữa, và những rủi ro của việc chỉ tập trung hoàn toàn vào quyền kiểm soát trung ương của Đảng Cộng sản là rất lớn.

Có thể sẽ không tránh khỏi thành công kinh tế hơn nữa sẽ dẫn đến chính phủ dân chủ theo đường lối phương Tây. Nhưng nó sẽ đòi hỏi cải cách cả chính trị và kinh tế phù hợp với sự minh bạch hơn về chính trị và quyền tự do cá nhân, nếu không phải trong ngắn hạn thì về lâu dài.

Có lẽ cuốn sách của Hamilton là một lời nhắc nhở hữu ích rằng người Úc và thế giới Tây phương không được ngây thơ về mối giao tiếp với TC. Nhưng theo dẫn giải của tác giả, ***ưu tiên là phải đặt TC vào vị trí kẻ thù của thế giới Tây phương*** vì quyết tâm đạt được sự thống trị thế giới của họ.

Trong nhiệm kỳ Tổng Thống của mình, Ông Trump đã thấy, và thấy rất rõ âm mưu của TC qua nhận định sáng suốt như sau: ***Gần như mọi sinh viên Tàu đến đất nước Mỹ đều là một gián điệp. TC thu thập và khai thác dữ liệu ở mức độ chưa từng thấy. Trung Quốc đang xây dựng quân đội mạnh và được tài trợ tốt nhất trên thế giới, sau quân đội của chúng ta. Kho vũ khí hạt nhân của họ được tăng cường và đa dạng hóa. Một phần sự bành trướng kinh tế và hiện đại hóa quân sự của TC có được nhờ họ tiếp cận được nền kinh tế sáng tạo của Mỹ – bao gồm các trường đại học đẳng cấp thế giới của Mỹ.***

Và TT Trump đã lên kế hoạch thúc đẩy mạnh những động thái trừng phạt đối với Bắc Kinh qua đề nghị của Cố vấn cấp cao về chính sách nhập cư – Stephen Miller về việc ngừng cấp visa cho du học sinh Tàu và trục xuất hơn 330.000 du học sinh trong giai đoạn 2016 -2017 về nước.

Chúng ta, thế giới Tây phương nên chú ý nhiều hơn qua những nhận định trong Cuộc xâm lăng thâm lặng này của TC.

***Mai Thanh Tuyết
Houston, 6-2022***

